

Janez Miklošič – 200

Janez Miklošič, brat znanega slavista Franca Miklošiča, se je rodil 20. maja 1823 v Radomerščaku pri Ljutomeru kot sin premožnega kmeta. Izšolal se je za učitelja in leta 1842 nastopil službo na trirazredni šoli v Lučanah. V šolskem letu 1844/45 je dokončal polletni tečaj za glavne šole na pripravljalnici v Gradcu, kjer so intenzivno gojili glasbo. Poučeval je v Stadlu na Gornjem Štajerskem, zatem v Murauu, na mariborski okrajni glavni šoli (normalki), mariborski gimnaziji, državni vadnici in na mariborskem učiteljišču. Odlikoval se je kot vzoren učitelj, pedagog in didaktik in bil avtor več učbenikov, vadnic in beril. Proslavil se je predvsem kot učitelj petja in klavirja, bil pa je tudi odličen organist. V Mariboru je Miklošič prijateljeval z uglednimi glasbeniki in bil nekaj časa vodja čitalniškega zbora. V njem je položil temelj slovenskemu petju v takrat popolnoma nemško usmerjenem Mariboru. Umrli je 3. avgusta 1901 v Mariboru.

Matic Intihar

Karel Ozvald – 150

Karel Ozvald se je rodil 20. januarja 1873 v Središču ob Dravi. Po končani osnovni šoli v domačem kraju je obiskoval gimnazijo v Mariboru, kjer je leta 1894 maturiral. Pot izobraževanja ga je vodila na univerzo v Gradcu, kjer je študiral slovansko in klasično filologijo ter filozofijo. Iz slednje je leta 1899 doktoriral. Naslednje leto je opravil profesorski izpit ter

Janez Miklošič
(sl.wikipedia.org)

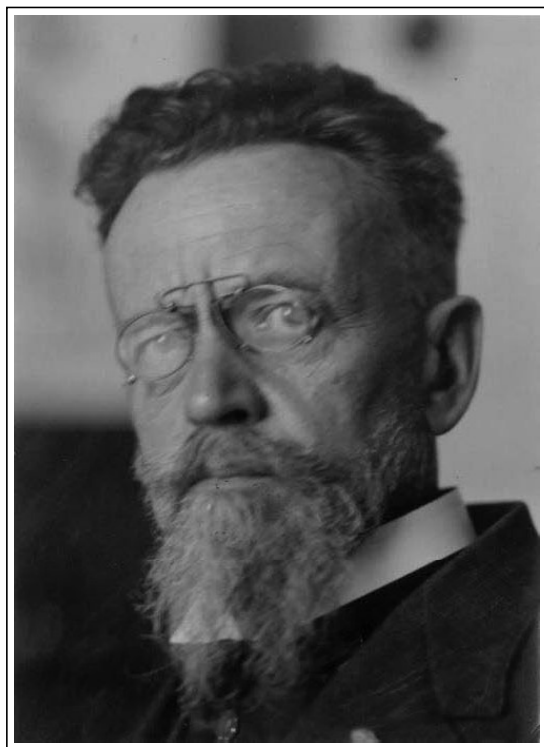

Karel Ozvald
(sl.wikipedia.org)

do leta 1920 poučeval na gimnazijah v Kranju, na Ptuju in v Gorici. Na univerzi v Zagrebu je leta 1914 pridobil *Veniam legendi*, dovoljenje za predavanje na visokih šolah in vseučiliščih. Z letom 1920 je bil imenovan za izrednega, dve leti kasneje pa za rednega profesorja pedagogike na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. 1927. leta je postal dekan in leto kasneje prodekan Filozofske fakultete. Bil je soustanovitelj akademskega socialno-pedagoškega krožka in vodja pedagoškega seminarja na univerzi. Z letom 1930 mu je bil v pomoč pri seminarju dodeljen Stanko Gogala, ki ga je po smrti nasledil kot profesor in vodja pedagoške katedre. Ko je Ozvald zasedel mesto profesorja pedagogike, se je začel intenzivneje angažirati tudi na znanstvenem področju. Velja za utemeljitelja nove pedagoške smeri, imenovane kulturna pedagogika. Ta pojmuje vzgojo kot kulturni proces, pri katerem objektivne kulturne vrednote prehajajo v subjektivno kulturnost učenca, s čimer se razvija učenčeva osebnost. Leta 1927 je kot rezultat svojih dognanj izdal delo *Kulturna pedagogika*. Njegov opus obsega 16 knjig in več kot 200 člankov. Za svoje delo je bil odlikovan z redom svetega Save III. stopnje in redom belega orla V. stopnje. Umrl je 30. novembra 1946.

Anton Arko

Engelbert Gangl – 150

Engelbert Gangl
(sl.wikipedia.org)

Engelbert Gangl, slovenski pesnik, pisatelj, esejist, dramatik, kritik, urednik in prosvetni delavec, se je rodil 12. novembra 1873 v Metliki. Osnovno šolo je obiskoval v Metliki, tri letnike gimnazije pa je dokončal v Novem mestu. Leta 1892 je maturiral na ljubljanskem učiteljskišču.

Sprva je služboval v Budanjah na Vipavskem (1892–93), nato na I. deški mestni šoli v Ljubljani. Leta 1900 se je odločil za nadaljevanje študija pedagogike, odšel na Dunaj in tam čez dve leti diplomiral. Eno leto je nato poučeval na mestni dekliški šoli v Ljubljani, nato pa se je zaposlil na idrijski realki. Po njeni ukinitvi je poučeval na pripravnici za srednje šole v Trstu. Po razpadu Avstro-Ogrske se je vrnil v Ljubljano, kjer je bil imenovan za višjega šolskega nadzornika.